

H NATIONAL INDUSTRIAL RECOVERY ACT (N.R.A.) ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν γνωρίσει τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐκ τοῦ πλησίον, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ψυχολογήσῃ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν καὶ οἱ ὅποιοι δὲν συνεμερίσθησαν ἡμέρας εὐτυχίας καὶ δυστυχίας με' αὐτόν, εἶνε κάπως δύσκολον νὰ ἐννοήσουν ὅλην τὴν σημασίαν ἢ ὅποια κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ τρία γράμματα: N.R.A. Ἐπὶ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν τὰ γράμματα αὐτὰ ἔπαισαν νὰ εἶνε τὰ ἀρχικὰ τριῶν λέξεων: National Recovery Administration, ἡτοι Λοιζήκης ἐθνικῆς ἐξυγιάνσεως. Σήμερον ἀποτελοῦν ἓν σύμβολον καὶ ἐγγλείουν μίαν μόνον ἐλπίδα: τὸ σύμβολον τῆς ἐνότητος ὑπὲρ τοῦ γιγαντιαίου ἀγῶνος τὸν ὅποιον ἄντεπεξέρχεται ἡ χώρα κατὰ τῆς μαστιζούσης αὐτὴν δυστυχίας, καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ τολμηροῦ καὶ ρομφινιδύνου προέδρου Ροῦζβελτ, θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερηγήσῃ τὰς σημερινὰς στενοχωρίας καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητρία ἐκ τοῦ ἀγῶνος.

Ὡς νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν καλύτερον τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἡ κυβέρνησις ἀνέλαβεν, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ λάβωμεν μίαν περιληπτικὴν εἰκόνα τῆς ὅλης καταστάσεως, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκετο ἡ χώρα αὐτὴ ὅταν ὁ νέος πρόεδρος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι ἂν καὶ καμμία χώρα δὲν ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὴν οικονομικὴν κρίσιν, ὅμως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτείαί εἶνε ἡ χώρα, ἢ ὅποια ἐγγεῖθη περισσότερο τοῖς πικροῦς καρποῖς αὐτῆς. Ὑπάρχουν πολλὰ αἰτίαι δι' αὐτό, ἀλλ' αἱ κυριώτεραι εἶνε δύο: Πρῶτον, ὁ ἄκρος βαθμὸς βιομηχανοποιήσεως τῆς χώρας. Ὑπὸ τὸ σημερινὸν οικονομικὸν καθεστῶς, ὅσον περισσότερο βιομηχανοποιῆται μία χώρα, τόσο περισσότερο εὐαίσθητος ἀποβαίνει εἰς τὸν νόμον τῆς ζήτησεως καὶ προσφορῆς, καὶ τόσο περισσότερο εὐρίσκεται ἐκτεθειμένη εἰς τὰς κρίσεις, αἱ ὅποια προέρχονται ἐκ τῆς ἀνισορροπίας τῶν δύο αὐτῶν παραγόντων. Δεύτερον, ἡ ἐπίζηλος οικονομικὴ θέσις καὶ ὁ πλοῦτος

Σημείωσις: Ἐκδότου. Περι τῆς N.R.A. ἔγραψεν ὀρασίαν μελέτην καὶ ὁ Κ. Σωμερῆτης: «Τὸ πείραμα Ροῦζβελτ» εἰς Νέαν Ἐπιθεώρησιν, 8)βριος-Δεκέμβριος 1933. Βλ. καὶ Revue internationale du Travail (Décembre 1933): Le programme de redressement économique aux Etats-Unis, καθὼς καὶ Bureau International du Travail: La Lutte contre la crise aux Etats-Unis. Etudes et documents, Serie B, No 19, Genève 1933.

ὄν ἀπέκτησεν ἡ χώρα κατὰ και μετὰ τὸν Μέγαν Πόλεμον. Αὐτὸ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ λαὸς τὴν πεποιθήσιν πῶς τὸ οἰκονομικὸν δαιμόνιον τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ κατέσχευε τὰς τίσεις τελείως ἀδυνάτους, καὶ πῶς εἰς τὸ ἐξῆς ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ διανύσῃ ἦτο πλήρης εὐημερίας καὶ προόδου. Ἡ μεγάλη αὐτῆ κρίσις εἴρε τὸν λαὸν τοῦτον τελείως ἀπαράσκευον καὶ ἄπειρον ἄπειρον διότι καὶ ὁ πλέον πτωχὸς ἐργάτης δὲν εἶχε ποτὲ δοκιμάσει ἕως τώρα ἔστω καὶ ποσοστὸν τῶν στερήσεων καὶ κακουχιῶν εἰς τὰς ὁποίας ὁ συνάδελφός του εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἐκτίθεται.

Ἴδοι' τώρα ἐν περιλήψει ἢ κατὰστας τῆς χώρας κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς νέας κυβερνήσεως, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1933. Ἡ οἰκονομικὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποία κατέλαβε τὴν χώραν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1929 εἶχε προχωρήσει τόσο πολύ, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ὄργανισμοῦ εἶχεν ἐπέλθει τελεία παράλυσις, ἡ ὁποία ἠπεῖλει νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς ὀλόκληρον τὸν ὄργανισμόν. Ἐκ τῶν 37.000.000 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οἱ ὁποῖοι ἠργάζοντο προσηγουμένως, ὑπῆρχον τώρα 13.000.000 χωρὶς ἐργασίαν, καὶ ἄλλα 5.000.000 οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ κερδίσουν μόνον ἐν μέρος τῶν ἐξόδων των. Ἀηλαδῆ, περίπου τὸ ἕμισυ τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ εὐρίσκετο χωρὶς ἐργασίαν. Καὶ ἐὰν συγκρίνει τις τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν ἀνέργων εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἀνήρχετο τότε εἰς περίπου 25.000.000 θὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τὴν σοβαρότητα τοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον εἶχε νὰ ἀντικρύσῃ ἡ νέα κυβέρνησις. Ἐνα ἄλλο σοβαρὸν πρόβλημα ἦτο τὸ ἐσωτερικὸν χρέος τῆς χώρας. Κατὰ τὸ 1929 ὁ ὀλικὸς πλοῦτος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνήρχετο εἰς \$ 350.000.000.000, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν χρέος εἰς \$ 200.000.000.000. Κατὰ τὸ 1932, ἔνεκα τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν ἀξιῶν, ὁ μὲν πλοῦτος αὐτὸς κατῆλθεν εἰς \$ 220.000.000.000, τὸ δὲ χρέος ἔμεινε τὸ ἴδιον. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐσωτερικὸν χρέος κατὰ τὸ 1932 ἀνήρχετο περίπου εἰς 90% τοῦ ὀλικοῦ πλοῦτος τῆς χώρας. Ἡ περαιτέρω σύναψις δανείων κατέστη τοιοῦτοτρόπως ἀδύνατος, καὶ ἐν μικρὸν βῆμα θὰ ἔρριπτε τὴν χώραν εἰς τελείαν χρεωκοπίαν. Ἐπίσης, κατὰ τὰ τρία αὐτὰ ἔτη, ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ τραπεζικὸν σύστημα εἶχε κλονισθῆ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ—τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς κατὰ τὰς ὁποίας ἡ νέα κυβέρνησις ἀνελάμβανε τὴν ἀρχὴν—τὸ κλείσιμον τῶν Τραπεζῶν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσοῦς βάσεως. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία εἶχον ὡσαύτως ἀπονεκρωθῆ, καὶ τὰ ὑπέρογκα κέρδη τὰ ὁποῖα εἶχον συναθροίσει αἱ ἑταιρία ἐπὶ πολέμου καὶ μετὰ τὸν πόλεμον εἶχαν ἀπολεσθῆ κατὰ τὰ τρία αὐτὰ ἔτη τοῦ ἀπολύτου ἐξευτελισμοῦ τῶν τιμῶν.

Αὐτή, ἐν ὀλίγοις, ἦτο ἡ κατάστας τῆς χώρας κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ρούσβελτ. Τώρα θὰ εἶδομεν τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ ἀποσοβῆσῃ τὸ μοιραῖον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἀναπόφευκτον.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐσχεδίασεν ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ ὁποῖον ἐνέκρινε καὶ τὸ Κογκρέσον, ἤμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τρία μέρη. Πρῶτον, τὸ μέρος τὸ ὁποῖον σχετίζεται μὲ τὴν ἀνορθωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ὁποῖον ἔργον ἐκτελεῖται σήμερον ὑπὸ τῆς κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας Α.Α.Α.— Agricultural Adjustment Administration, ἢτοι Ἀγροτικῆς Διακανονιστικῆς Διοργανώσεως— καὶ τὸ ὁποῖον ἐγκτεται, ἐν ὀλίγοις, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ διὰ δανείων. Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος ἔχει σκοπὸν νὰ βοηθήσῃ, διὰ δανείων ἐπίσης, πολλὰς χιλιάδας μικροκατόχων ἀκινήτου περιουσίας, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦντο μὲ κατάσχεσιν ὑπὸ τῶν δανεισῶν. Διὰ τῶν σκοπῶν αὐτῶν ἰδιαίτεραί Τράπεζαι ἔχουν ἰδρυθῆ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, αἱ ὅποιαὶ παρέχουν τὰ ἐν λόγῳ δάνεια ὑπὸ ὁρισμένους ὄρους. Τὸ τρίτον μέρος τοῦ προγράμματος ἐγκτεται εἰς τὴν ἀνορθωσιν τοῦ ἀστικοῦ βιομηχανικοῦ πληθυσμοῦ, καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον ἀνετέθη ἐπίσης εἰς ἰδιαίτεράν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν Ν.Κ.Α.

Ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν μερῶν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος τὸ τελευταῖον εἶνε ἐπίσης τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ δυσκολότερον, καὶ εἰς αὐτὸ ἡ κυβέρνησις καταβάλλει τὰς περισσοτέρας προσπάθειας. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ἔργον θὰ προσπαθήσωμεν νὰ περιγράψωμεν εἰς τὰς περὶ τὴν γραμμάν.

Τὸ μέγα πρόβλημα τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ πρόεδρος ἦτο τὸ πῶς νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τὰ δέκα τρία αὐτὰ ἑκατομύρια ἀνθρώπων, καὶ τὸ πῶς νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἐν γένει. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ροῦσβελτ μὲ τὴν ὀξυδέρκειαν ἣ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει, ἠννόησεν ὅτι ἡ στοιχειώδης αἰτία τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς κρίσεως ἦτο ἡ ἄνισος διανομὴ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἐν τῇ χώρῳ. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία κατηρτίσθη κατὰ τὸ 1928 ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Χούβερ πρὸς μελέτην τῆς καταστάσεως, δύναται κανεὶς νὰ λάβῃ μίαν καλὴν ἰδέαν τῆς κατυστάσεως αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν, περισσοτέρον τῶν 80 0/0 τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἔζων ζοῆν ἣ ὁποία δυσκόλως θὰ ἤμποροῦσε νὰ ὀνομασθῇ ἄνετος. Αὐτὴ ἡ κατάστασις ὑφίστατο κατὰ τὸ ἔτος 1929 ὅποτε ἡ εὐημερία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εὐρίσκετο εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἐφόσον λοιπὸν ὑφίστατο ἡ κατάστασις αὕτη, ἦτο ἀδύνατον νὰ ὀμιλῇ κανεὶς περὶ ὑψηλοτέρων τιμῶν καὶ περὶ καλλιεφεύσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἐφόσον ἡ μεγαλιτέρα μερὶς τοῦ πληθυσμοῦ ἔστερεῖτο καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀναγκαίων. Ἐάν λοιπὸν ἡ κυβέρνησις κατώρθωνε, διὰ δραστηρίων μέτρων, νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ πληθυσμοῦ, τότε δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι ἡ χώρα θὰ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ χάους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο. Αὕτη εἶνε ἡ βῆσις, ἢ μᾶλλον ἡ θεωρία, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ὅλον βιομηχανικὸν ἀναρρωτικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως στηρίζεται. Τὸ πρόβλημα ἦτο, πρῶτον, νὰ εὐρεθῇ ἐργασία διὰ τὰ 13.000.000 ἀνέργων, καὶ δεύτερον, νὰ ὑψωθῇ τὸ ἐπίπεδον τοῦ βίου ὁλοκλήρου τοῦ ἐρ-

γατικού πληθυσμοῦ. Αὐτὸ θὰ ηἵξανε τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν καὶ τοιουτοτρόπως θὰ ἐπέφερε ἀναζωογόνησιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις ἐσκόπευε νὰ κατορθώσῃ αὐτὸ ἦτο ἡ αἴψησις τῶν μισθῶν καὶ ἡ περικοπὴ ὠρῶν ἐργασίας.

Τώρα θὰ ἴδωμεν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις προσεπάθησε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμά της. Κατὰ τὴν 13ην Μαΐου 1933, εἰς τὸ διάγγελμα τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Κογκρέσσον ὁ Ροῦσβελτ, ἤρχιζεν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ πρώτη μου παρὰκλησις πρὸς τὸ Κογκρέσσον εἶνε νὰ ἐξεύρῃ τὸν μηχανισμόν ὁ ὁποῖος εἶνε ἀπαραίτητος διὰ μίαν ἐκτενῆ συνεργασίαν καθ' ὅλην τὴν βιομηχανίαν πρὸς ἐπαναφορὰν ἐργασίας, πρὸς περικοπὴν τῆς ἐργασίας, πρὸς πληρωμὴν ἱκανοποιητικῶν μισθῶν διὰ βραχυτέραν ἐργατικὴν ἑβδομάδα καὶ πρὸς πρόληψιν ἀδίκου συναγωνισμοῦ καταστρεπτικῆς πληθῶρας παραγωγῆς.....

»Ἡ δευτέρα πρότασις δίδει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τελείαν ἐξουσίαν νὰ ἀρχίσῃ ἔν ἐνρὸν πρόγραμμα ἀμέσου εὐρέσεως ἐργασίας διὰ τοὺς ἀνέργους. Ἐμπεριστατωμένη μελέτη μὲ ἔχει πείσει ὅτι περίπου \$ 3.300.000.000 ἵμποροῖν νὰ ἐξοδευθοῦν εἰς χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα δημόσια ἔργα, καὶ συγκρῶνως νὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς τὸ δυνατὸν περισσοτέρους ἀνέργους.....

»Συγχρόνως ὅμως μὲ αὐτὰ τὰ ἑκτακτα ἔξοδα πρέπει νὰ εὐρεθοῦν καὶ ἀρκετὰ νέα ἔσοδα τὰ ὁποῖα νὰ καλύψουν τὰ ἔξοδα τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου.... Ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὶ δεικνύουν ὅτι τοὐλάχιστον \$ 220.000.000 ἐπιπροσθέτων ἐσόδων εἶνε ἀναγκαῖα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπολογιζομένων δανείων τῆς κυβερνήσεως».

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 13ης Ἰουνίου 1933 τὸ Κογκρέσσον ἐψήφισε τὸν νόμον ὁ ὁποῖος εἶνε γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα National Industrial Recovery Act. Ὁ νόμος αὐτὸς δὲν εἶνε παρὰ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς παραγράφους. Αἰ' αὐτοῦ τοῦ νόμου τὸ Κογκρέσσον δίδει πλήρη ἐξουσίαν εἰς τὸν Πρόεδρον ὅπως ὀργανώσῃ ὑπηρεσίας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ὅλου προγράμματος. Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ δεχθῆ προτάσεις ἐκ μέρους βιομηχανικῶν συνδέσμων πρὸς καταρτισμὸν κωδίκων ἢ ἠθικῶν κανόνων, διὰ τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἕξῃς θὰ διοικοῦνται αἱ σχέσεις μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν. Ἐν περιπτώσει ὅμως σύνδεσμοὶ τινες δὲν ἀποταθοῦν πρὸς τὸν Πρόεδρον πρὸς καταρτισμὸν τοιούτων κωδίκων, τότε ὁ τελευταῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσῃ τοὺς συνδέσμους καὶ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς κώδικας, τοὺς ὁποίους ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ δικαίους καὶ ἐπωφελεῖς δι' ἀμφοτέρας τὰς μερίδας. Ὁ σκοπὸς τῶν κωδίκων αὐτῶν εἶνε ἡ καλλιτέρευσις τῆς θέσεως τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. Παράγραφος (7. α) τοῦ νόμου αὐτοῦ ὀρίζει ὅτι κάθε κώδιξ δικαίου συναγωνισμοῦ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς ἐπομένους ὅρους:

« 1. Ὅτι οἱ ἐργάτες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ διαπραγματεύωνται ὁμαδικῶς δι' ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θὰ ἔχουν ἐκλέξει.....

» 2. Ὅτι κανεὶς ἐργάτης, ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἐργασίαν, δὲν θὰ εἶνε ἀναγκασμένος, πρὸς τοῦτο, νὰ γίνῃ μέλος ἐργατικῆς σωματείου τὸ ὁποῖον διυτηρεῖται ὑπὸ τῆς φταιρίας, οὔτε νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ μέλος, νὰ ὀργανώσῃ, ἢ νὰ βοηθήσῃ ἐργατικὴν ὀργάνωσιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιθυμῆται....

» 3. Ὅτι οἱ ἐργοδότες θὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὸ ἀνώτατον ὄριον ὥρων ἐργασίας, τὸ ἐλάχιστον ὄριον μισθῶν, καὶ μὲ ἄλλους ὅρους ἐργοδοσίας, οἱ ὁποῖοι ἐνεκρίθησαν ἢ ἐπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου».

Λέν θὰ εἶνε ὀρθὸν ὅμως νὰ νομίσῃ κανεὶς ὅτι τὸ ὅλον βιομηχανικὸν ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐργατικῆς μάζης. Λοίτι τότε δὲν θὰ ἀντεπερὶνετο καὶ δὲν θὰ ἐξυτηρήθη τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον εἶχε καταρτισθῆ, καὶ ὁ σκοπὸς ἕως μὴ λησμονῶμεν ἦτο νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀνορθωσιν ὁλοκληροῦ τῆς χώρας. Ἐὰν ἡ κυβερνήσις ἐδίδε προσοχὴν μόνον εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, πληρώνουσα εἰς αὐτὸν μεγαλύτερους μισθοὺς δι' ὀλιγοτέρας ὥρας ἐργασίας, ἀψηφούσα διὰ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα μία τοιαύτη μεταβολὴ θὰ εἶχε, τότε ἔν ἐκ τῶν δύο θὰ συνέβαιεν: Πρῶτον, οἱ ἐργοδοταὶ καὶ βιομήχανοι θὰ ἐπεβίβουν τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν μὲ τὰ ἐπιπρόσθετα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ τιμαὶ εἰδῶν θὰ ἠῤῥξανον κατὰ τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν μὲ τοὺς μισθοὺς ἢ ἴσως καὶ περισσύτερον καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἐργατικὸς κόσμος δὲν θὰ ὠφελεῖτο καθόλου ἐκ τοῦ νέου νόμου, διότι ἡ ἴγρορατικὴ του δύναμις θὰ ἔμεεν ἡ ἴδια. Τὸ δεύτερον πρῶγμα τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσε νὰ συμβῇ ἦτο ὅτι οἱ βιομήχανοι, ἢ μὴλλον μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς θὰ προσεπάθουν νὰ ἀποροφήσουν τὰ νέα ἐπιπρόσθετα ἔξοδα, πρῶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠναγκάζοντο νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ λοιποὶ, καταλήγοντες τοιοῦτοτρόπως εἰς καταστρεπτικὸν συναγωνισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέφευεν ἔτι περισσύτεραν ἀνεργίαν καὶ δυστυχίαν εἰς τὴν χώραν. Οὔτε τὸ ἔν οὔτε τὸ ἄλλο ἦτο ἐπιθυμητὸν καὶ ἡ κυβερνήσις κατώρθωσε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν νέον νόμον ὅρους διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀπεσοβεῖτο ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ ὑπέρογκος καὶ παρόλογος αἰτήσις τῶν τιμῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ καταστρεπτικὸς συναγωνισμὸς. Τοιοῦτοτρόπως, διὰ κοινῆς συνεργασίας μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπροσωπειῶν τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανώσεων, καθωρίσθησαν διὰ κάθε βιομηχανίαν καὶ διὰ κάθε προϊόν ἢ κατοαίτη τιμὴ καθὼς καὶ τὰ ποσοστὰ τὰ ὁποῖα εἰς ἕκαστος τῶν μεταπρατῶν, θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προσθήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχικὴν τιμὴν.

Δι' ὅλον αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἔνα πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ κυβερνήσις σκοπὸν εἶχε νὰ μὴ χρησιμοποιήσῃ τὴν δικτατορικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία τῆς ἐδόθη ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον, ἀλλὰ νὰ κατορθώσῃ ὅλα τὰ ἀνωτέρω μὲ τὴν ἠθικὴν τῆς ἐπιρροήν. Κατὰ τὰς λέξεις τοῦ Προέδρου, ἡ κυβερνήσις ἐζητεῖ

«συνεταιρισμόν» μετὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, συνεταιρισμόν ὅμως ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη δὲν ἐξίτηι καμμίαν μερίδα.

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὅλου αὐτοῦ οἰκοδομήματος παλινορθώσεως τὸ ὁποῖον ἔχει διακλαδώσεις εἰς ὅλας τὰς πύλεις καὶ πολιτείας, εὑρίσκειται ὁ General Johnson, πρῶτον ἀξιωματικὸς ἱππικῆς, γνωστὸς διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν μεγάλην ἀντοχήν του εἰς σκληρὰν ἐργασίαν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του μίαν στρατιάν χιλίων ἑκατὸν στενογράφων, γραμματέων καὶ ἄλλων βοηθῶν, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθεὶ χιλιάδες ἰδιωτικῶν καὶ κυβερνητικῶν γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν καθ' ὅλην τὴν χώραν. Προσέτι διοργανώθησαν καὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τρία συμβούλια τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία συνίσταται εἰς τὸ νὰ καθιστοῦν τὴν κυβέρνησιν ἐνήμερον τῆς γνώμης τῶν διαφόρων κοινωνικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων τὰ ἐνδιαφέροντα θίγονται ἐκ τοῦ προγράμματος. Ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν ὁ εἰς ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἱκανωτέρους διευθυντὰς τραπεζῶν καὶ ἄλλων οἰκῶν ὁ δεύτερος ὁμιλος ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐργατικὸν κόσμον καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν διακρίνει κανεὶς τὴν Πέρινς Ὑπουργὸν Ἑργασίας, τὸν Γρὴν πρόεδρον τῆς Ἑργατικῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ ἄλλους ἱκανοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. Ὁ τρίτος ὁμιλος ἀντιπροσωπεύει τὸν κόσμον τῶν καταναλωτῶν. Οὗτοι οἱ τρεῖς ὁμιλοι δὲν ἔχουν μὲν καμμίαν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ὅμως αἱ γνώμαι των καὶ αἱ συμβουλαὶ των μεγάλως ἀπηρεάζουν τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σελίδας προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν περιληπτικὴν ἰδέαν τῆς Ν. Ρ. Α., τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἰδρύθη, καὶ τὰς περιστάσεις αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν τὴν ἰδρυσίν της ἀναγκαίαν. Ἐξ ὀλόκληροι μῆνες παρῆλθον ἀφ' ὅτου ὁ νέος νόμος ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ δικαίως ἡμπορεῖ νὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς: Τί ἐπετέλεσεν ἡ κυβέρνησις μέχρι τῆς σήμερον; εὑρίσκειται σήμερον ἡ χώρα εἰς καλλιτέραν θέσιν ἀπὸ ὅτι ἦτο πρὸ ἑξαμηνίως; Προτοῦ ὅμως νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, καλὸν θὰ ἦτο νὰ θεωρήσωμεν καὶ μίαν ἄλλην ἀποψιν τοῦ ζητήματος ἡ ὁποία σήμερον ἀπασχολεῖ ὀλόκληρον τὸν τύπον καὶ ὀλόκληρον τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ἡ ὁποία θὰ μᾶς δώσῃ μίαν εἰκόνα τῆς ἀντενεργείας μερικῶν κοινωνικῶν στρωμάτων εἰς τοὺς νέους νόμους. Εἶνε μὲν γεγονὸς σήμερον ὅτι ὅλη ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον διοικοῦνται ὑπὸ κωδίκων καὶ ὁ ἐπιτόλαιος παρατηρητὴς δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ αὐταπάρησιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ὅμως ὅταν ἀνατρέξῃ κανεὶς εἰς τοὺς παρελθόντας μῆνας τῆς ἐξελιξέως τῆς Ν.Ρ.Α., θὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸ ἔργον δὲν συνετελέσθη τόσον εὐκόλως ὅσον θὰ τὸ ἐφαντάζετο κανεὶς. Ἡ ἱστορία τῶν ἑξ αὐτῶν μηνῶν βροῖται ἐργατικῶν ἀπεργιῶν, φιλονεικιῶν μεταξὺ βιομηχάνων καὶ τῆς κυβερνήσεως, καὶ περιπτώσεων ἐπιβολῆς τῆς βαρείας πυγμῆς τῆς τελευταίας ἐπὶ τῶν πρώτων. Ἐάν σήμερον ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον εὑρίσκοντα ὑπὸ τὴν ἑμμεσον διοίκησιν καὶ ἐξουσίαν τῆς

κυβερνήσεως, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι αἱ τελευταῖα ἐδέχθησαν τὸν ζυγὸν ἐξουσίας καὶ ἀπὸ πατριωτικῶν λόγων, ἀλλὰ ὅτι, εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, ἡ κυβέρνησις βλέπουσα πῶς τὸ συνδιαλλακτικὸν πνεῦμα ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας τῆς ἔλλειπεν, ἠναγκάσθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν πυγμὴν. Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι εἶδον τὸ φῶς καὶ ἠδουκίμην εἰς περιβάλλον ὅλως διόλου ἀπηλλαγμένον κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως, βαρέως φέρουν τὴν ἀλλαγὴν αὐτήν, καὶ ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν τὸ κῆμα δυσφορίας ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως ἀρκοῦται. Εἶνε ἤδη φανερὸν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ τεθῆ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον σινέρεται κατὰ τὸν Ἰανουάριον. Τὸ πλεῖστον τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου εἶνε τῆς γνώμης ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐπάρξῃ παρὰ μίαν μόνον λύσιν : νὰ κυρηχθῇ τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ν. Ρ. Α. ὡς ἀντισυνταγματικόν, ὁπότε ὅλον τὸ σύστημα θὰ καταρροφύσῃ. Αἱ συνέπειαι ὅμως μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως θὰ εἶνε τόσον σοβαραὶ, ὥστε πολλοὶ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι τὸ δικαστήριον δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ἐκδώσῃ τοιαύτην ἀπόφασιν, καὶ ὅτι θὰ εἴρῃ τρόπον νὰ δικαιώσῃ τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως. Ἐξ ἄλλου εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀνωτάτων δικαστῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς Ν.Ρ.Α., οἱ πέντε ἐξεφράσθησαν ὅχι καὶ πολὺ κολακευτικὰ δι' αὐτήν. Ὅστε εἶνε κλπὸς δύσκολον νὰ προεῖπῃ κανεὶς τὴν ἐκβασιν τῆς ὅλης αὐτῆς ὑποθέσεως. Δὲν ἀπέχει ὅμως πολὺ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ τύχη τῆς Ν.Ρ.Α., θὰ κριθῇ τελειωτικῶς, καὶ τὸ ὅλον ἔργον τῆς κυβερνήσεως ἐλαττωθῇ ἢ κατακριθῇ ἐπισημῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξαμῆνου αὐτῆς λειτουργίας τῆς Ν.Ρ.Α. εἶνε δύσκολον νὰ γνωμοδοτήσῃ κανεὶς ἐπὶ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ ἔργου ἐντὸς ἐνὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ὅμως χάρις εἰς τὸ θαυμάσιον ἔργον τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν ἐδώ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ παραβάλλωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ν. Ρ. Α. ἐπὶ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἐπὶ τῶν μισθῶν, ἐπὶ τοῦ τιμαριθμοῦ ζωῆς, καταναλώσεως ἐμπορευμάτων, ὄρων ἐργασίας καὶ ἄλλων παρομοίων οἰκονομικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ὑπόκεινται εἰς στατιστικὴν μέτρησιν. Ὅταν κρίνωμεν τὴν Ν.Ρ.Α. ἐκ τοιούτων ἀποτελεσμάτων, δὲν ἔμποροῦμεν νὰ ἐκφρασθῶμεν καὶ πολὺ κολακευτικὰ δι' αὐτήν. Ἐν πρώτοις, ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν εἶνε μόνον ὀνομαστικὴ, διότι ὁ τιμαριθμὸς ζωῆς ὑψώθη ἀκόμη περισσότερο, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ πληθυσμοῦ οἱ ὁποῖοι ἠργάζετο καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἠλαττώθη κατὰ 1.10% ἀντὶ νὰ αὐξηθῇ. Γενικῶς ὅμως ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ ἠῤῥήθη κατὰ 230% ἀπὸ τὸν Μάρτιον μέχρι τῆς σήμερον, καὶ αὐτὴ ἡ αὔξησις προέρχεται ἀπὸ τὴν παροχὴν ἐργασίας εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια ἐργατῶν κατὰ τὸ διάστημα αὐτό. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸν καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ μεγαλύτερα ἐπιτυχία τῆς Ν. Ρ. Α. Ἡ αὐξηθεῖσα ὅμως ἀγοραστικὴ δύναμις ἔπρεπε ἐπίσης νὰ αὐξηθῇ καὶ τὴν ζήτησιν πρὸς καταναλώσιν ἐμπορευμάτων, ἢ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐληρέαζεν ἀναλόγως τὸ

ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Μία μικρὰ καλλιτέρευσις ἐσημειώθη πραγματικῶς ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ἰουλίου. Ἀπὸ τὸν τελευταῖον τοῦτον μῆνα ὅμως μέχρι τῆς σήμερον μία κίνησις πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν παρατηρήθη, ἡ ὁποία ἔτεινε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ κέρδη τῶν πρώτων μηνῶν. Οὕτως, κατὰ τὸν Μάρτιον ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή ἦτο κατὰ 45 οἱο δλιγωτέρα τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1929. Κατὰ τὸν Ἰούλιον ἀνῆλθεν εἰς μόνον 9 οἱο τῆς παραγωγῆς τοῦ 1929, κατὰ τὸν τελευταῖον δὲ μῆνα κατῆλθε καὶ πάλιν εἰς 30 οἱο. Μὲ τὴν περίοδον τῶν ἑορτῶν, μία σημαντικὴ βελτίωσις εἶνε ἀναπόφευκτος. Ὅμως αὕτη εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως. Τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς ἑξῆς αὐτοὺς μῆνας, ἡ Ν.Ρ.Α. ἀπέτυχε εἰς τὸ νὰ ἀυξήσῃ τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν καὶ ἀπέτυχε εἰς τὸ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἐπέτυχεν ὅμως εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια ἀνέργων, καὶ αὐτὸ εἶνε μία ἀρκετὰ μεγάλῃ ἀνακούφισις διὰ τὴν σκληρῶς δοκιμαζομένην χώραν.

Ὅμως ὅταν ἀφίση κανεὶς κατὰ μέρος τὰς λεπτομερεῖας αὐτῶς κα ἐπιθεωρήσῃ τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ προγράμματος, ὅταν ἰδῇ τὰς οικονομικὰς καὶ κοινωνικὰς μεταβολὰς τὰς ὁποίας ἐπέφερον ἡ Ν.Ρ.Α. ἐντὸς ἐνὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, τότε θὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς ἐπιτυχίας διὰ τῆς ὁποίας τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως ἐστέφθη. Ἴσως ἡ Ν.Ρ.Α., ὡς ὁργάνωσις, νὰ παρανοηθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ ἴσως εἰς τὸ μέσον τρομερᾶς τρικιμίας καὶ καταποντισμοῦ τὸ σκῆφος ἐγκαταλειφθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου πληρωμαίως του ζητοῦντος σωτηρίαν ἀλλαγῶν ὅμως τὸ πνεῦμα καὶ αἱ ἀλλαγαὶ τὰς ὁποίας ἐπέφερε θὰ ζήσουν καὶ θὰ διαωσιθοῦν. Ἡ ἐποχὴ τοῦ ἀτομικισμοῦ παρῆλθε πλέον, καὶ ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ εὐημερία καὶ ἡ εὐτυχία τῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ λειτουργήσῃ ὡς εἰς καὶ μόνος ὁργανισμός, μὲ πλήρη γνώσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἰδεῶδων διὰ τοὺς ὁποίους ἐργάζεται. Τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα ἐξυπηρετοῦνται κίλλιστα μόνον διὰ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων τῶν ἔθνων καὶ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Νέα Ὑόρκη, Ἰανουάριος 1934.